

nogen Opmærksomhed, ere saa temmelig paa det rene med, at dette Anlæg teknisk nok kan udføres, og det samme gælder naturligvis andre Iste-Fagmænd, som ligeledes have beskæftiget sig med denne Sag, men Forholdet er imidlertid det, at mange af dem, som paa en eller anden Maade faa med Gennemførelsen af Baneanlægget at gøre, saa fremt dem omtalte Undersøgelse leder til det forønskede Resultat, ikke ere Fagmænd og altsaa ikke paa Forhaand kunne være sikre paa, at dette Anlæg virkelig kan gennemføres, ja, for mange af dem staar det endogsaa som noget i højeste Grad tvivlsomt, om det kan det, mange kunne endogsaa mene, at det er en ret fantastisk Ide at anlægge en Jærnbane fra Svendborg til Langeland. For disse Mange, og deriblandt adskillige af Rigsdagens Medlemmer og de mange private, som skulle yde Tilskud til Banen, gælder det at faa al Tvivl i saa Henseende fjernet, og det er dette Maal, Undersøgelsen skal stille imod. Den Sikkerhed maa man have — saaledes har man ogsaa opfattet det i Udvalget — at der paa den nævnte Strækning kan bygges et stærkt, holdbart Jærnbaneanlæg for saadan noget som lidt over et Par Millioner Kroner, før man skrider til Banens Anlæggelse.

Den Undersøgelse, jeg her har nævnt, maa naturligvis ogsaa komme til at omfatte et Befordringsled, som man har tænkt at indføre i denne Bane, nemlig den saakaldte Hængesæerbæbro. Den er egentlig et overordentlig væsentligt Led i Banen, og hvis Undersøgelsen med Hensyn til Soliditeten og Brugbarheden af denne Bro fører til det Resultat, at man ikke tør vove et Forsøg med den, hvad jeg for øvrigt ikke tror, vil Tanken om dette Anlæg dermed foreløbig være falden bort. Denne Bro har blandt andet den store Fordel, at den er billig at anstafte, den skalde jo anbringes dels over Svendborg Sund, det vil sige over den aabne Sejlrende paa 450 Fods Bredde, dels over den lige saa brede Sejlrende i Sundet mellem Sjø og Langeland. — Med Hensyn til Undersøgelsens Omfang skal jeg endnu gøre en Bemærkning. Som ærede Medlemmer mulig have lagt Mærke til, er der i Forordningsforslaget ikke Tale om et Baneanlæg fra Svendborg til Rudkøbing alene, men om et Anlæg, der desuden skal forlænges til Spodsbjerg, et Punkt paa den østlige Side af Langeland, idet Banen skal føres tværs over Landet. Fra Spodsbjerg er der Dampstibsforbindelse til Næstved. Udvalget har ment, at naar man skal stride til at anlægge denne Bane, er det bedst at føre Anlægget lige fra Svendborg til Spodsb-

bjerg, og man mener ved en saadan Udvidelse at kunne bringe Anlægget til bedre at forrente sig. Forholdet er nemlig for Øjeblikket dette, at der allerede nu med de ufuldkomne, endog højst ufuldkomne Befordringsmidler, man har over Langeland, nemlig Omnibus eller aaben Vogn, foregaar en ret livlig Persontrafik ad denne Vej fra Næstved over Langeland til Svendborg, og det er at forudsætte, at denne Trafik, naar Anlægget i sin Tid bliver gennemført, vil tiltage ganske betydeligt i Omfang og rimeligt blive suppleret med en tilsvarende Godsstrafik. At denne Forventning sandsynligt vil gaa i Opfyldelse, vil allerede fremgaa deraf, at Bejærgningen mellem Næstved og Odense ad den sædvanlige Banevej Nykøbing—Vordingborg—Næstved—Slagelse—Rorsør—Nyborg er 30 Mil, mens Bejærgningen til Odense over Langeland—Svendborg ikke er mer end 12½ Mil, saa at der spares en Bejærgning paa 17½ Mil ved at lægge Bejen fra Næstved over Langeland, og endelig vil der ogsaa spares Tid, ligesom Rejsen mellem de to nævnte Punkter rimeligvis vil blive billigere ad den kortere Vej. Udvalget mener derfor, at det vil være heldigt at give Baneanlægget den nævnte Udvidelse, og den i Forslaget omtalte Undersøgelse vil altsaa ogsaa komme til at omfatte den Del af Anlægget, der ligger mellem Rudkøbing og Spodsbjerg. For at det Resultat, der kommer til at flyde af den nævnte Undersøgelse, kan være saa paalideligt som muligt, har Udvalget ment, at det var det heldigste, om det var Ministeren for offentlige Arbejder, der tog Initiativet til en saadan Undersøgelse, saaledes at den udførtes ved Statsbanernes Ingeniører og for Statskassens Regning. I Almindelighed er Forholdet jo det, at Forundersøgelsen ved private Jærnbaneanlæg betoges af den paa-gældende Egn's Befolkning, og denne Regel kan være overordentlig god, men i dette Tilfælde forekommer det mig og Udvalget med mig, at der er Grund til at gaa den for nævnte Vej, saa at Undersøgelsen foretages af Statsbanernes Ingeniører og for Statskassens Regning. Man maa huske paa, at i dette Anlæg, hvorom der her er Tale, skal blandt andet Hængesæerbæbroen underkastes en Undersøgelse. Det Resultat, som denne Undersøgelse kommer til, vil imidlertid ikke blot faa Betydning for dette bestemte Jærnbaneanlæg, men rimeligvis ogsaa for adskillige senere. Der er mange Steder i vort Land, hvor denne Hængesæerbæbro vil kunne komme i Anvendelse, hvis man, som sagt, efter nøje Undersøgelse af, hvad den duer til, kommer til det Resultat, at den er meget